

Milí přátelé, vážení hosté,
dovolte, abych začal malou osobní vzpomínkou. Před 35 lety mi bylo 18 a ačkoli jsem tehdy věřil komunistické propagandě, vnímal jsem obrovskou lež a pokrytectví, kdy něco jiného se oficiálně říkalo a něco jiného byla realita.

V listopadu 1989 jsem byl vojákem základní vojenské služby na tankové poddůstojnické škole v Kežmarku. Tanky byly nabity ostrými a čekalo se na rozkaz, aby Československá lidová armáda vyrazila střílet do československého lidu. Někteří byli připraveni rozkaz nesplnit, některým to bylo jedno a někteří se těšili, jak si zastřílí. Takto jsem zažil komunisty. Naoko všechno pro lidi, ve skutečnosti všechno pro sebe. Děkuji Bohu, že ten rozkaz ke střelbě nepřišel. Byli jsme jen krůček od strašlivé tragédie. Tolik osobní vzpomínka.

Jako zástupce místních církví mám možnost připomenout duchovní rovinu zápasu o svobodu člověka. Křesťanské církve v něm vždy hrály velkou roli. Nemyslím tím ani tak známé věci, např. že zde v Mladé Boleslavi Občanské fórum vznikalo na husitské faře, kde mělo zázemí duchovní, fyzické i lidské. Mám na mysli 40 let podpory předtím, kdy mnohé významné postavy protikomunistického odboje v Československu i v zahraničí byli věřící lidé různého vyznání. Ne církev je dobrá, ale Bůh je dobrý. Bůh vložil do srdce člověka touhu po svobodě, dává odvahu člověku věřícímu i nevěřícímu čestně se postavit za pravdu. Nejen před 35 lety, ale i dnes v pokračujícím rozkladu morálky naší společnosti a v pokračující hybridní válce Ruska proti demokratickým hodnotám, i dnes jsou potřeba odvážní a čestní lidé.

Proto si dovolím tvrdit, že Den boje za svobodu a demokracii není jenom dnes, 17. listopadu, kdy si připomínáme osobní odvalu několika tisíc lidí ve srovnání s masou několika milionů čekajících na to, jak to dopadne. Den boje za svobodu a demokracii je také zítra, až možná politicky nekorektně pojmenujeme věci pravým jménem a postavíme se za správnou věc.

Den boje za svobodu a demokracii je v odvaze ke každodenním zdánlivým maličkostem.

Rád bych vás i sebe povzbudil k osobní odvaze. Svoboda totiž stojí na mé odvaze nést škodu pro pravdu, nezávisle na tom, jak se zachová čekající většina. Svoboda stojí na mé odvaze pro pravdu ztratit třeba zaměstnání. Svoboda stojí na mé odvaze, protože když se jeden postaví za pravdu, mnohým se narovnájí záda.

Na závěr chci poukázat na to, že odkaz 17. listopadu má i rovinu *sub specie aeternitatis*. Pravá svoboda nastane, až se Ježíš Kristus vrátí na naši zem a nastane láska. Každá skrytá věc bude zjevena, každá dobrá i špatná. Ježíš ukončí každou nesvobodu, lež, nespravedlnost. Ježíš ukončí každou bolest, nemoc i smrt. Než se však budeme radovat z této pravé svobody, je potřeba mojí i vaší osobní odvahy, mojí i vaší odpovědnosti za svět kolem nás.

Pán Bůh vám žehnej! Pán Bůh vás ochraňuj!

Děkuji za pozornost.

Pavel Smolka, B.Th.